№ 149. Piątek 28. Czerwca 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inserecya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Jego Excelencya Namiestnik nadał prowizorycznemu koncepiście namiestnictwa, *Arturowi Stopczyńskiemu* na jego prośbę posadę adjunkta przy politycznym urzędzie powiatowym w Tarnopolu w charakterze prowizorycznym, a praktykanta konceptowego przy namiestnictwie, *Antoniego Kobrzyńskiego* mianował prowizorycznym koncepistą przy c. k. galicyjskiem namiestnictwie.

Lwów, 25. czerwca 1861.

Sprawy krajowe.

(Nowiny dworu. — Ułaskawienia.)

Wiedeń, 25. czerwca. Jego ces. Mość powrócił wczoraj o godzinie 9. zrana z Tryestu do Laxenburga, i udał się zaraz potem na Schönbrun do stolicy, by się zająć sprawami państwa.

Jej Mość Cesarzowa odpłynęła przedwczoraj o godzinie 5tej po południu c. k. paroplywem wojennym „Elżbieta" przy pogodnem powietrzu i spokojnem morzu do Korfu. Jazda koleją żelazną niesprawiła żadnego pogorszenia zdrowia. Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian towarzyszy Jej Ces. Mości paropływem wojennym „Greif" aż do Korfu, dokąd udaje się także z Jej Ces. Mością profesor Skoda.

— Przed miesiącem uwięziono w Tryeście pewnego młodego człowieka imieniem Angelo Taliani; pochodzi on z Montagnana. W roku 1859 zbiegł on z armii c. k., walczył przeciwko niej, a teraz za fałszywym paszportem, przybył do Tryestu. Według praw wojennych skazano go na śmierć, lecz tę w drodze łaski zmieniono na trzechletnie więzienie. Jego Excelenc. fzm. Benedek na prośbę matki obwinionego ułaskawił go całkowicie. *Sferza* ogłasza pismo z 6. b. m., w którem Jego Excelencya udziela rozporządzenie względem tego.

(Posiedzenie izby deputowanych z 25. czerwca.)

Posiedzenie zagajone o godzinie w pół do jedenastej.

Prezyduje Dr. Hein.

Na ławie ministeryalnej pp. hr. Rechberg, Schmerling, baron Mecsery, Plener, Lasser, baron Pratobevera, hrabia Wickenburg i kontradmirał Wüllerstorf.

Petycye względem regulacyi gruntów gminnych, pastwisk i lasów odesłane do właściwego wydziału. Uchwała izby panów względem nietykalności i nieodpowiedzialności członków rady państwa i posłów sejmowych odesłano do wydziału.

Rozpoczyna się dyskusya ogólna nad wnioskiem Mühlfelda.

Putzer. Postępowanie Tyrolczyków należy łagodnie osądzać. Prosty człowiek może w zaślepieniu popełnić błędy, lecz nie podniesie nigdy bratobójczej dłoni.

Ricabona: Tyrol wyrobił sobie odrębny swój pogląd na stosunki miejscowe. Zdania mogą być rozmaite, lecz mały ten kraik nie odłącza się od całości. Tyrol walczył zawsze za wolnemi instytucyami.

Dr. *Alojzy Fischer.* Ciężki jest zarzut, jakoby życie tych, którzy nie głosują przeciw ustawie o protestantach, miało być zagrożone. Jednakowoż w ciągu dyskusyi słyszeliśmy podniesiony ten zarzut. Agitacya w Tyrolu ma swe powody. Kraj ten ma odrębne wyobrażenie w rzeczach wyznania, a usposobienie mieszkańców jest także inne jak gdzie indziej. Katolicyzm głęboko zakorzeniony w umysłach. Ludność jest konserwatywną.

Mowca kreśli uciążliwe stosunki protestantów w Tyrolu, od czego uwolnił ich dopiero Cesarz Józef II. Spierano się o to, czy Józefiński patent tolerancyi był kiedy zastosowany w Tyrolu. Rewolucya chłopska w r. 1809 była przeważnie religijną. Dopiero od roku 1833 zaczęły się odzywać głosy przychylniejsze protestantom. Patent miał być w życie wprowadzony, lecz obwieszczenie patentu natrafiło na trudności. Na sejmie w roku 1848 rozprawiano gorąco nad tą kwestyą i uchwalono dozwolić tylko katolikom pełnić publicznie swój obrządek.

Mowca oświadcza, że mniemanie jakoby duchowieństwo wpływało na obecne usposobienie umysłów w tej sprawie jest mylne. Ludność Tyrolu dowiodła, że nie chce mieć reprezentantami swymi ani duchowieństwa, ani adwokatów, ani urzędników. Chłop tyrolski chce zachować swe polityczne prawa. Potrzeba znać religijność chłopa tyrolskiego, aby go słusznie osądzić.

Z politycznego stanowiska biorąc, nie można nie uznać słuszności ustawy o protestantach, co innego jednak, gdy weźmiemy rzecz tę z stanowiska katolickiego.

Nie można Tyrolczyków równać z mieszkańcami królestwa Lombardo-weneckiego. Tyrolczycy są wiernymi poddanymi. Tamci oświadczyli się albo za rzeczpospolitą albo za obcem panowaniem.

Póki nie będą przedłożone rezultaty dochodzenia urzędowego nie można ostatecznego wydać wyroku w tej sprawie. Jestli dr. Pfretschner jedną tylko wolną na cały Tyrol osobą?

Na wniosek prezydenta izba przychyla się dozwolić głosu p. Brintzowi, aby odpowiedział na powyższe trzy mowy. (D. n.)

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 17. czerwca. Królowa postanowiła nie jechać dalej jak do Santander. — *Correspondencia* mówi, że rząd hiszpański żąda przedewszystkiem od Mexyku uroczystego przyrzeczenia, że dopełni traktatów, nim Hiszpania przychyli się do jakiejkolwiek innej propozycyi. — Urzędowe wiadomości z St. Domingo zapewniają, że na wyspie spokój panuje.

Madryt, 19. czerwca. W obec wojny Ameryki północnej postanowiła Hiszpania zachowywać najściślejszą neutralność. — Bank załatwił wszelkie swe finansowe trudności.

Anglia.

(Sprawa królestwa włoskiego.)

Londyn, 22. czerwca. *Morning Post* otrzymała wczoraj następujący telegram z Paryża: „Okólnik rządu francuskiego do ajentów francuskich za granicą, w którym oznajmia im uznanie królestwa Włoskiego i udziela potrzebnych instrukcyi został właśnie rozesłany. Mylne jest mniemanie, jakoby gabinet włoski niezgadzał się z warunkami uznania i niepotrzeba zapewne nadmieniać, że obadwa rządy porozumiały się wprzódy względem tych warunków."

(Sprawy w parlamencie z dnia 19. i 20. czerwca.)

Na posiedzeniu izby niższej z 19go pytał Griffith, czy nie byłoby wolą rządu umieścić w Peszcie konzula, aby mieć ztamtąd urzędowe wiadomości i aby polepszyć tam angielskie stosunki handlowe. Lord J. Russel odpowiada, że mieć urzędowe doniesienia z Pesztu byłoby istotnie rzeczą pożądaną, lecz tamtejsze stosunki handlowe nie wymagają wcale obecnie konzula.

Sir R. Peel oświadcza, że w przyszły piątek będzie interpelował względem Hiszpanii i Marokko. Sir G. C. Lewis uwiadamia, że ekwilibrzysta Blondin doniosł mu za pośrednictwem sekretarza towarzystwa pałacu krzyształowego, że już nie będzie powtarzał niebezpiecznych sztuk ze swoją córką.

Lord Montagu proponuje przesłać Jej król. Mości adres w kwestyach szleswisko-holsztyńskich, aby korona poczyniła stosowne kroki w chęci zapobiedz obcemu mieszaniu się w odwieczne prawa Danii i księstw Szleswik i Holsztyn. Następnie przechodzi do szczegółów w kwestyi dziedzictwa od r. 1663. Gdy zaś mówi jeszcze o protokole londyńskim, jeden z członków powstaje i proponuje obliczyć członków izby. Nie było ich nawet czterdziestu, przeto posiedzenie zamknięto.

Na posiedzeniu *izby niższej* z 20. b. m. mr. Griffith pyta ministra spraw zagranicznych, czy otrzymał jaką wiadomość, że Heckeren senator francuski przybył z Wiednia do Paryża z tajną i poufną propozycyą Cesarza Franciszka Józefa, aby Cesarz Napoleon wraz z Cesarzem austryackim wysłał armię bronić świeckiej władzy papieża, i przeszkodzić wkroczeniu Piemontanów do państwa kościelnego; pyta także czy rzeczywiście baron Ricasoli nie zaprzeczając powyższej pogłosce wyraził się w liście: „mam nadzieję, że udaremnimy wszelkie podstępy; moja nieugiętość i spokój równają się prawu, które bronię.“

Lord J. Russell odpowiedział: Nie mogę tego powiedzieć, że do wydziału spraw zagranicznych nadeszła wiadomość tej treści, lecz odpowiedź moja byłaby niedostateczna gdybym nie dodał, że poseł francuski w Londynie uwiadomił mię, że posłowie austryacki i hiszpański w Paryżu przedstawiali rządowi francuskiemu, że co do świeckiej władzy papieża, mocarstwa katolickie powinny postępować za wzajemnem porozumieniem. O armii, ani o użyciu broni, nie było wcale mowy. Była to propozycya, a rząd francuski dał na nią bezwarunkową odpowiedź odmowną. Przyczyną odmowy było to, że Anglia, Prusy i Szwecya łącznie z mocarstwami katolickiemi, obmyśliły w Wiedniu środki względem obrony świeckiej władzy papieża.

Francya.

(Sprawa Królestwa włoskiego. — Wiadomości bieżące. — Mapa Syryi. — Rozkaz dzienny marszałka Magnan.)

Paryż, 22. czerwca. Wczorajsza *Patrie* zawiera następujące doniesienie: „Gabinet turyński zgadza się z Francyą zupełnie co do uznania Królestwa włoskiego, i przyjmuje zastrzeżenie względem sprawy rzymskiej i spuścizny Piotra św. Hrabia Vimercati wiezie urzędową odpowiedź gabinetu sardyńskiego.“ — *Pays* zwraca szczególnie uwagę na to, że nieidzie przytem, jak utrzymuje *Morning-Post*, o pewne warunki, lecz tylko o pojedyncze zastrzeżenia.

— *Pays* pisze: *Morning Post* utrzymuje, że rząd Króla Wiktora Emanuela ma zamiar zaprotestować przeciw temu by Francya pod pewnemi warunkami uznać miała Królestwo włoskie. *Morning Post* jest źle zawiadomiona. Podobnego aktu uznania bynajmniej Francya nie czyni zawisłym od warunków. — Francya kładzie tylko zastrzeżenia. Możemy zapewnić, że w tem, co dziennik rzeczony pisze o oporze rządu Króla Wiktora Emanuela nie ma słowa prawdy.

— Według *Monitora* władze miasta Vichy ogłosiły, że cały czas pobytu w kąpielach nie będzie Cesarz przyjmował ani deputacyi, ani osób pojedynczych, ponieważ przybył tutaj jedynie dla poratowania zdrowia.

— Jenerał de Beaufort przesłał dnia 5. czerwca do Cesarza sprawozdanie o sytuacyi Syryi; sprawozdanie to ma być drukiem ogłoszone. — Kancelarya wojenna wydaje topograficzną mapę Syryi, którą cesarski sztab jeneralny wypracował w ciągu okupacyi Syryi.

— *Monitor* ogłasza sprawozdanie wiceadmirała Charner do ministra marynarki względem zajęcia Mytho. Osnowa tego sprawozdania ogranicza się na wiadomych już ruchach łodzi kanonierskich i nie zawiera żadnych dalszych szczegółów o walce. Śmierć komendanta Bourdais potwierdza się. — Wiadomość, że parowa korweta „Duchayla“ rozbiła się na gościńcu Omao, nie potwierdza się; „Duchayla“ zawinęła 21. kwietnia szczęśliwie do Syngapore i odpłynęła ztamtąd 25. do Sajgunu.

— Według przedłożonego niedawno Cesarzowi sprawozdania przekształcenie artyleryi będzie aż w roku 1862 ukończone.

— Marszałek Magnan wydał do pierwszego korpusu armii następujący rozkaz dzienny; a którego osnowę podał telegram:

Żołnierze! Od niejakiego czasu zachodzą bardzo liczne samobójstwa w pierwszym korpusie armii. Zastanawia to marszałka i mocno zasmuca, oświadczyć też musi pułkom zostającym pod jego rozkazami, że te z umysłu popełnione czyny słabości, potępia religia, moralność i miłość ojczyzny. Powiedziałem Wam już, Żołnierze, i powtarzam jeszcze raz, że Bóg, który jest Ojcem nam wszystkim, zabrania nam tego. Namiętność, gwałtowność żądz zmysłowych ani zniechęcenie nic nie uniewinnia tej zniewagi samego siebie. Czyliż nie wiecie, że człowiek, a przedewszystkiem żołnierz jest na ziemi na to jedynie, ażeby cierpiał? Toż nie macie już odwagi dźwigać życie ze wszystkiemi dolegliwościami? Żołnierz, co sobie życie odbiera, dopuszcza się tchórzostwa i niewdzięczności. Jego życie nie do niego należy. On dłużen jest państwu, które po nim życia wymaga; krajowi, który w dzień niebezpieczeństwa liczy na życie jego; armii, której nie stawi życia w chwili zwycięstwa. Nie dozwalajcie unosić się żałością i podawać się niemocy ducha, gdy co Was zaboli, ani zrażajcie się dolegliwością, albo karą na którą w służbie popadniecie. Zbierzcie wszystkie swe siły, ażeby dusza Wasza nad ułomnościami zwycięstwo odniosła. Gdy Was ogarną myśli posępne, wystawieni na pastwę wewnętrznej walki, której Wasz umysł pokonać nie może, przybywajcie do mnie, wszak wiecie, żem zawsze jest dla Was gotów; wynurzcie się przedemną, a moje żołnierskie serce pojmie Was; wyrwie Was z tych dręczących utrapień, przypomni Wam uczucie obowiązku, utrzyma Was dla Waszej rodziny, dla Francyi i Cesarza, który Was kocha i na Was liczy. Główna kwatera w Paryżu 13. czerwca 1861.

Dowodzący pierwszym korpusem armii, marszałek Magnan.“

Belgia.

(Żałoba na senat uniwersyteoki.)

Bruxela, 17. czerwca. W uniwersytecie w Leewen dano pewnej liczbie słuchaczów Consilium abeundi, iż wzięli udział w bankiecie studenckim w Lüttich. Jeden z uczniów nazwiskiem Albert Pecmans, słuchacz praw, zaskarżył senat i rektora, iż wykluczenie nie było uczynione według przepisów, przeto wniósł o zniesienie wyroku i wynagrodzenie kosztów i strat.

Włochy.

(Rozprawy w parlamencie. — Wiadomości bieżące. — Dary Ojcu św.)

Sardynia. W parlamencie piemonckim podczas debaty nad zjednoczeniem długu państwa nadarzyła się sposobność uratować cześć francuskiego konwentu narodowego. Baron Reggio deputowany z Sycylii rzekł, że nie można iść za przykładem konwentu, bo konwent składał się tylko z samych zbrodniarzy. Cała lewa strona, po której siedzi pan Reggio podniosła się na te słowa protestując naprzeciw temu. Zabrał głos minister Cadora oświadczając, że nikt nie może zapominać, że konwent narodowy uratował Francyę. — Guerazzi dawny reprezentant Toskany powstał przeciw Ricasolemu zarzucając mu, że w r. 1849 starał się ułatwić powrót Wielkiemu księciu.

— *Monitore toscano* donosi, że oddalono wielu urzędników za udział w procesyi d. 6. b. m. Arcybiskup Sieny suspendował *a divinis* pewnego kapelana wojskowego, ponieważ odprawieniem mszy św. brał udział w narodowej uroczystości piemonckiej z dnia 2. b. m.

W tych częściach państwa kościelnego, które Piemontanie zagarnęli trudno zaradzić zbiegowstwu rekrutów. — W Marchyi i Umbryi postanowiło duchowieństwo odmówić swego udziału w nabożeństwie żałobnem za hr. Cavoura.

Państwo kościelne. Do *K. Z.* piszą z Rzymu d. 13. czerwca:

Ojciec św. odbył wczoraj pierwszą dłuższą przechadzkę po przyjściu do zdrowia. Jeźli niezajdą jakie nieprzewidziane przeszkody, zwoła on tajny konsystorz w końcu tego miesiąca. Temi dniami nadesłany dar pewnej pani z Peru, przewyższył wszystkie ofiary szczególnej z południowej Ameryki otrzymywane. Ta pani nadesłała w imieniu swojej familii dziesięć wekslów, które Ojcu św. przyniosły milion dolarów. Iż ze sprzedaży zbiorów starożytności margrabiego Campana udało się pokryć jego długi, nadwyżka wynosi przeto 160.000 szkudów.

Neapol. Do Marsylii nadszedł z Neapolu telegram z d. 18. b. m., że jenerał Durando wysłał 10 tysięcy żołnierza na burbońskich „Briganti.“

— *Messager du Midi* potwierdza, że rząd piemoncki wydał w Neapolu rozkaz spalić San Marco i Rignano i dodaje, że między osobami rozstrzelanymi w San Marco i Lamis było siedmiu księży.

— *Settimana* donosi, że w mieście Neapolu uwięziono około 1600 osób ze względów politycznych. W miasteczku Avellino jest 400 osób uwięzionych.

Szwecya i Norwegia.

(Król Jego Mość powrócił.)

Sztokholm, 14. czerwca. Dnia 11. b. m. o godzinie 9 wieczorem powrócił Król z podróży po Norwegii, i odwołał natychmiast rząd tymczasowy ustanowiony d. 21. maja.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Ukaz względem wyborów do rad powiatowych, miejskich i gubernialnych.)

(Dokończenie.)

III. O warunkach wybieralności do rad powiatowych i miejskich.

Art. 22. Wybieralnymi do rad powiatowych i miejskich są członkowie właściwych zgromadzeń wyborczych, liczący nie mniej jak 30 lat wieku w warunkach poniżej oznaczonych.

Art. 23. Z tytułu posiadania nieruchomości, wybieralnymi są do rad powiatowych i rady miejskiej Warszawskiej: właściciele i posiadacze nieruchomości w właściwych powiatach lub w Warszawie położonych, z których opłaca się podatków stałych więcej niż rs. 15 rocznie, z zastosowaniem co do współwłaścicieli i dzierzawców przepisów w art. 3 i 4 zamieszczonych.

Art. 24. Nadto wybieralnymi są do tychże rad:

1. Przełożeni i profesorowie wyższych zakładów naukowych.

2. Osoby, które się wsławiły przez swoje talenta i wiadomości, albo przyłożyły do wzbogacenia przemysłu narodowego, handlu lub sztuk wyzwolonych, a których listę zatwierdza rada administracyjna.

3. Kupcy gildyjni.

4. Fabrykanci i rzemieślnicy, zatrudniający w ostatnim roku przed wyborami przynajmniej 10ciu czeladników.

Art. 25. Do rad miejskich z wyłączeniem Warszawskiej, wybieralnymi są opłacający z własności nieruchomej podatków stałych rocznie rs. 10 lub więcej, oraz:

1. Przełożeni i profesorowie wyższych zakładów naukowych.
2. Osoby, które się wsławiły przez swoje talenta i wiadomości, albo przyłożyły do wzbogacenia przemysłu narodowego, handlu lub sztuk wyzwolonych, a których listę zatwierdza rada administracyjna.
3. Kupcy księgami kupieckiego zgromadzenia objęci.
4. Fabrykanci i rzemieślnicy zatrudniający w ostatnim roku przed wyborami przynajmniej 3ch czeladników.

Art. 26. Nie będą zamieszczani na liście wybieralnych osoby, które prawo wybieralności utraciły, przez czas wyrzeczeniem oznaczony.

Art. 27. Mogą być na nowo obrani członkowie wychodzący z rad powiatowych i miejskich.

Art. 28. Przepisy o układaniu list wyborczych do rad powiatowych i miejskich stosują się do list członków zgromadzenia wyborczego obieralnych.

II. O wyborach do rad gubernialnych.

Art. 29. Rady powiatowe po zatwierdzeniu wyboru swoich członków, przystąpią do obioru członków właściwych rad gubernialnych i ich zastępców, w ilości ukazem Naszym o radach gubernialnych oznaczonej, a to z liczby członków rad powiatowych i ich zastępców.

Art. 30. Jeżeli członek rady powiatowej członkiem rady gubernialnej obrany zostanie, winien oświadczyć, przy którym z tych dwóch wyborów pozostać pragnie.

Art. 31. Członkowie rady gubernialnej, wychodzący z rady, mogą być na nowo do niej obrani.

Art. 32. Odnowienia wyborów do rad gubernialnych nastąpią w kolei i sposobie ukazem Naszym o radach gubernialnych oznaczonych.

Art. 33. Przepisy niniejszego ukazu obowiazują tymczasowo. Po wysłuchaniu zdania rady stanu Królestwa, wydane zostanie przez Nas stanowcze urządzenie prawa wyborczego.

Art. 34. Wykonanie i rozwinięcie Naszego ukazu niniejszego, który w dzienniku praw ogłoszonym być ma, radzie administracyi Królestwa i komisyi rządowej spraw wewnętrznych poruczamy.

Dan w Moskwie, dnia 24. maja (5. czerwca) 1861 roku.

(podpisano) *Alexander.*

Przez Cesarza i Króla
Minister sekretarz stanu, J. Tymowski.

Grecya.

(Aresztacye.)

W Atenach nie skończyło się na pierwszych aresztacyach. Dnia 15. b. m. uwięziono znowu pewnego majora od żandarmeryi.

Artykuły greckiej ustawy karnej są: zbrodnia stanu, spiski, znieważenie jednego z członków król. familii, użycie gwałtownych środków w zamiarze zmienić rząd.

Redakcya czasopisma *Eon* musiała wstrzymać się z dalszem wydawnictwem swego dziennika. Wszyscy z obawą patrza w przyszłość.

Turcya.

(Gubernator Libanu. - Stan rzeczy w Bośnii. - Ustęp Francuzów z Syri. — Wiadomości bieżące.)

Donoszą pisze *Gazeta wiedeńska*, że Daud Effendi mianowany gubernatorem Libanu, uda się na swoje stanowisko pierwszych dni bieżącego tygodnia.

— *Journal de Constantinople* z 13. b. m. pisze:

Dnia 11. b. m. nadeszły tu z Bośnii pomyślne wiadomości. Kilkodniowy pobyt Omera Baszy w Mostarze zrobił bardzo dobre wrażenie na ludności, która pozostała wierną swoim obowiązkom. Wspomnienie stałości i dzielności Omera Baszy jako też proklamacya, w której uwiadamia mieszkańców o ojcowskiem usposobieniu rządu rozstroiły zapęd w powstaniu, a ztąd pochodzi nadzieja, że będzie można spokojnie przywrócić porządek. Tylko bandy montenegryńskie i rozbójnicy z sąsiedztwa zdadzą kiedyś ciężki rachunek przed armią cesarską pod rozkazami Muschira Omera Baszy.

Dnia 10. b. m. nadeszła do Konstantynopola wiadomość, że wojska francuskie już zupełnie opuściły Syryę. Fuad Basza wyprawił francuskim jenerałom i oficerom wspaniałą ucztę pożegnalną. W Bejrucie odbyła się procesya Bożego Ciała publicznie z wielką uroczystością. Na Libanie spokój. Ostatnie zaburzenia były znacznie mniejsze jak w pierwszej chwili donoszono.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 25go czerwca. Paropływ Lloyda „Italia", płynąc z Konstantynopola, spotkał okręt Jej Mości Cesarzowy wczoraj zrana pod Lissą, a parопływ Lloyda „Arcyksiężna Charlotte" pod Isola Incoronata.

Wiedeń, 26. czerwca. Podług doniesienia telegraficznego stanęła Jej Mość Cesarzowa wczoraj, 25. b. m. wieczorem przy pogodnem powietrzu szczęśliwie w Korfu. Stan zdrowia Jej ces. Mości jest pomyślny. — Jej Mość Cesarzowa Anna przyjechała dziś zrana do Schoenbrunu, a jutro odjedzie do Stra. — Jego Excelencya wiceprezydent izby panów baron Filip Kraus zasłabł w poniedziałek na apoplexyę i zostaje dotąd w wielkiem niebezpieczeństwie.

Fiuma, 24. czerwca. W gminach Lic i Fenice zaszły zaburzenia, iż nie chciano rozdać należących się im obligacyi pożyczki narodowej. Zażądano pomocy wojskowej, i władza komitatowa zarządziła śledztwo.

Zagrabie, 25. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu toczyła się dalsza dyskusya nad kwestyą unii z Węgrami. Dotąd przemawiało dwudziestu mowców, a 59 jest jeszcze po dzień dzisiejszy zapisanych.

Peszt, 25go czerwca. Prezydenci obu izb odjechali dziś zrana do Wiednia. W izbie niższej obrany został komitet w sprawie narodowości, a na jutrzejszy porządek dzienny naznaczono sprawozdanie komitetu względem ściągania podatków. — Dziś rozpoczął król. komisarz radca namiestnictwa Havas w radzie miejskiej śledztwo w sprawie petycyi przeciw ściąganiu podatków.

Londyn, 26. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej oświadczył lord Russell: Lesseps otrzymał pozwolenie od Baszy, zmuszać krajowców do robót około kanału suezkiego. Anglia przedstawiała Porcie, że system roboty przymusowej sprzeciwia się zobowiązaniom Turcyi. W końcu dodaje Russel, że właśnie otrzymał wiadomość, że Sułtan umarł dziś zrana w Konstantynopolu.

Turyn, 24. czerwca. Dla niedostatecznej liczby wyborców pozostał wybór pierwszego kolegium bezskuteczny. Ricasoli miał 340, książę Piombino 2 głosy.

Medyolan, 25. czerwca. Dzisiejsza *Perseveranza* donosi: Podług wiadomości z Rzymu z 24. cierpi Papież ciągle na ból w nodze; rana się zamknęła, przezco rozszerzyła się słabość po całem ciele.

Turyn, 25. czerwca. (Na Paryż.) Ricasoli oznajmił na dzisiejszem posiedzeniu izby, że Cesarz Francuzów uznał Wiktora Emanuela Królem Włoch. Poczem mówił dalej: Prawo naszej narodowości uzna wkrótce cała Europa, a uznanie Włoch ze strony Francyi i Anglii wskazuje nasze stanowisko. Wyrażał wdzięczność swoją Cesarzowi i Francyi, która nie zażąda żadnej ofiary z praw i widoków. Między Francyą i Włochami nie istnieje żadna kolizya widoków; obie będą popierać spólnie postęp wolności i ludzkości. Wreszcie dodał Ricasoli: Niezapominajmy, że dzieło nie jest jeszcze ukończone. Dotąd zawdzięczamy wszystko roztropności, wytrwałości, zgodzie i ofiarom, a cnót tych potrzebujemy i nadal jeszcze. Mussonimo żąda wyjaśnienia co do Rzymu, prawnej stolicy Włoch. Ricasoli odpowiada, że sprawa ta nie jest jeszcze uregulowana, ale że to spiesznie nastąpi. Rząd nie zaspi tej ważnej sprawy. Niechaj zważy izba, że sprawa ta musi być za pomocą układów załatwiona, a układy te toczą się bez przerwy z Cesarzem Napoleonem. Z czasem, którego jednak oznaczyć nie mogę, nastąpi to, czego pragnie naród; mogę jednak zapewnić, że z uznaniem Włoch nie wiążą się ani warunki ani naruszenie prawa naszej narodowości.

Kassel, 25. czerwca. Wydział konstytucyjny izby drugiej postanowił przedłożyć księciu Elektorowi petycyę względem przywrócenia konstytucyi z roku 1831.

Konstantynopol, 25. czerwca. Sułtan umarł dziś zrana. Jego brat Abdul-Azis, prawny następca tronu, uznany został niezwłocznie Monarchą państwa otomańskiego.

Poczta zamorska na Tryest. Rosyjska fregata parowa „Abreck" odeszła 13. maja z Shingapury do Chin. Powrót Cesarza chińskiego do Pekinu jest zawsze jeszcze niepewny. Obiega pogłoska o powstaniu w Mongolii. Zagraniczni posłowie w Pekinie doznają największej uprzejmości. Powstańcy zajęli Hankow.

Lwów, 28. czerwca. W tej chwili otrzymaliśmy wiadomość, że Jego Excelencya baron Filip Krauss, c. k. prezydent najwyższej władzy kontroli rachunkowej umarł 26go wieczorem.

Wiadomości handlowe.

(Targ na woły rzeźne w Wiedniu.)

Wiedeń, 24. czerwca. Na dzisiejszym targu było 1378 wołów z Węgier, 1161 z Galicyi i 81 z kraju. Z tych zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1657 sztuk, rzeźnicy z prowincyi 955, a niesprzedanych odeszło na prowincyę 8 sztuk. Waga szacunkowa wynosiła na sztukę 475 do 700 ℔. Cena przeciętna wypadała na sztukę 150—215 zł., a na cetnar 25—31 zł. w. a.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. czerwca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god zrana	325.34	+ 14.5	71.3	zachodni	sł.	pochmurno
2 god. po poł.	324 88	+ 19 9	44.1	„	„	„
10.god. wiecz.	324 85	+ 15 4	78 9	„	„	pogoda

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: „**Przyjaciele**," komedya w 4 aktach Alex. hr. Fredra.

Jutro opera niemiecka: „**Hernani.**"

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Swieżawski Alex., z Szczepiatyna. — Rubczyński Alfr., z Stanina.

Hotel europejski: Czajkowski Mik., z Dusanowa. — Ujejski Czesław, z Lubszy. — Sobolewski St., z Dragonówki. — Kłopostowski Wit, z Przemyśla.

Hotel Langa: Komar Henryk, z Ostrowa.

Hotel krakowski: Wysocki Kaz., i Szlegel Lubin, z Hrehorowa. — Witkowski Tad., z Soroki.

Hotel Kuhna: Malinowski Lubin, z Ostrowczyka polnego. — Obertyński Stan., z Tuszkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. czerwca.

PP. Hr. Potocki Edm., do Tyśmienicy. — Kirchmajer Jan, do Bukaczowiec. — Zarewicz Wład, do Zawadki. — Winicki Ludwik, do Wierzbicy. — Nikorowicz Mik., do Olwowka. — Zulauf Jul., c. k. przełożony powiat., do Szczerca. — Korytowski Rafał, do Berezowiec. — Wierzbicki Jul, do Kulkorza. — Nizou Grzeg., do Paryża. — Anghelski Jan, do Jass. — Dubiecki Zyg., do Przychowiec. — Grocholski Kaz. — Hr. Golejewski K, do Paryża. — Juriewicz Stan., do Skomorochy. — Urbański Felix, do Komborni. — Zawadzki Józef, do Korzelnicy. — Kolman Leon, c. k. kap., do Drohobycza. — Postrucki Klem., do Wojniłowa. — Babecki Kaj., do Byszowa. — Niezabitowski Włodz, do Unirca. — Hr. Dzieduszycki Alex., do Izydorówki. — Hr. Kalinowski Wład., do Bakowiec. — Kownacki Antoni, do Czernicy. — Cielecki Alf., do Porchowy. — Junga Wład., do Mościsk. — Junga Kon., do Zapałowa.

Kurs lwowski.

Dnia 27. czerwca		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	47	6	54
Dukat cesarski	„ „	6	51	6	58
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	16	11	30
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	15	2	18
Talar pruski	„ „	2	6	2	10
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	81	—	81	80
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	85	—	85	75
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	148	—	150	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	—	66	75
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	—	80	—

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 27. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 79 45. Metaliki po 5% za 100 zł. 67 90; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier — —. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 757.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 172.80; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. .

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 137.75. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.57, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—. półkorony —.—. Srebro 137 25.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. czerwca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	61.—	61.15
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80 50	80.70
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	79 60	80.—
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	68.15	68.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	68 50	69 10
dtto. „ 4½%	58 50	59 —
dtto. „ 4%	51 25	51 75
dtto. „ 3%	38 50	39.—
dtto. „ 2½%	35.—	37.—
dtto. „ 1%	13 50	14 —
Przez. do wylos. z r. 1839	116.—	116 50
„ 1854	92 25	92 75
„ 1860	84.40	84.60
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	88 75	89.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ 4½%	67 —	68 —
„ 4%	50.50	51.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	43.—	43.50
„ 3%	42 —	44.—
„ 2½%	41 —	42 50
„ 2¼%	37 —	38.—
„ 2%	32.—	34.—
„ 1¾%	29.—	29.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.—	68.—
„ 4½%	57 —	58.—
„ 4%	50.50	51.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	89 50	90.—
Wyż. Aust. i Salb	89.—	89 50
Czech	90.—	90.50
Morawii	86 75	87 25
Szląska	—.—	85.—
Styryi	87.—	88.—
Tyrolu	97.—	99.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.25	88.50
Węgier	68.—	68.75

	pien.	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	67 —	69 —
Galicyi	66.50	67 —
Siedmiogr. i Bukow.	64 —	64.75
Lom.-wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	89 50	90 —
Dług Tyrolu po 5%	67.—	68.—
„ 4%	50.50	51.—
„ 3½%	43.—	43.50
Dług Salcburga „ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	31.50	32.—
Dług Krainy „ 2%	24.50	25.—
„ 1¾%	21.—	21.50
2. Stan oblig. domestykaln.		
po 3% za 100 zł.	18.—	20.—
„ 2½% za 100 zł.	15.—	17.—
„ 2¼% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2% za 100 zł.	13.—	14.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—
3. Akcye.		
Banku nar.	748.—	750 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	173 80	174 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	581 —	583 —
Półn. kolei po 1000 zł. m. k.	1952	1954.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	275 —	275.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	169.25	169 75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	118 —	118.50
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 160 zł. (80%)	218 —	219.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 140 zł. (70%)	148 —	148 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	19.—	20.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	60.—	61.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	680.—	685.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	140.—	145.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	125.—	128.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	426.—	427.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	218.—	222.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	380.—	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	—.—
4. Listy zastawne.		
Banku narodowego w men. kon. 6let. po 5%	102 —	102.50
10 „ 5%	97.—	98 —
przeznacz. do los. po 5%	90.50	91 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99 50	100.—
przez. do los. po 5%	86.50	86 75
Gal. Tow. kred. po 4%	82.—	83.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 75	97.25
detto detto w srebrze u proc za 100 zł. w. a.	103 75	104 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	140.	140 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137.—	138.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.—	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	98.50
Lloyda za 100 zł.	83.—	86.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	117 40	117 50

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	101 50	101.75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	122.—	123.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.50	37.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95.—	96 —
Salma „ 40 „ „	38.—	38 25
Palfiego „ 40 „ „	37 25	37.75
Clarego „ 40 „ „	35 50	36.—
St. Genois „ 40 „ „	37.50	38 —
Windischgrätza 20 zł. „	22.25	22 50
Waldsteina 20 „ „	25 75	26 25
Keglevicha 10 „ „	14.75	15.25
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	116 50	116 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	116.75	117.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	102 75	103.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	137 50	138 25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	.—
Paryż za 100 fr.	54 40	54 50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—
Kurs złota.	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.57	6.58
dtto. pełnej wagi	6.56	6.57
Korona	19.—	19 05
20frankówka	11.01	11.02
Rosyjski impery.	11.30	11.33
Talar zwiazkowy	2 06	2 06$^{5}/_{10}$
Srebro	136. 5	137.—
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.		

KRONIKA.

(Szkody z wylewów i gradobicia.) Oprócz podanych już w nr. 142 gazety naszej szkód, jakie zrządziły wylewy w powiatach Dobczyckim, Makowskim, Skawińskim i Wojsiekim w obwodzie Krakowskim, ucierpiały także znacznie częścią przez wylewy a częścią przez gradobicie w pierwszych dniach tego miesiąca powiaty: Kent, Krzeszowic, Radłowa, Myślenic, Makowa, Niepołomic, Andrychowa i Chrzanowa w tym samym obwodzie. Rzeki Wisła Sława i Raba i strumyki Soła, Macocha, Pałeczka, Uszwica pozalewały prawie wszystkie grunta na brzeżne, a gdzieniegdzie poodrywały nawet całe zagony, zrządziwszy przytem także nie małą szkodę w budynkach i mostach. We wsi Trzeboni uniosła woda także sześć sztuk bydła rogatego, a w Jaworzu utonął w potoku „Rzece" trzyletni chłopak włościanina Andrzeja W. Także grady wybiły w wielu gminach prawie wszystkie zasiewy, a gradówki były miejscami nadzwyczajnej wielkości.

(Armia włoska.) Turyńska gazeta wojskowa pisze: Armia włoska liczy teraz 185 000 żołnierza. Po odejściu wliczonych tu karabinierów i żołnierzy od pociągów pozostanie zaledwie 150.000. Z tych najmniej 80.000 trzeba będzie w razie wojny do utrzymania przyłączonych prowincyi i twierdz. Gdy zaś odejmiemy jeszcze rezerwy i magazyny, otrzymamy istotną teraźniejszą siłę Włoch w obec Austryi.

(Walka pugilatorów.) W rocznicę bitwy pod Waterloo, dnia 18. b. m. stoczyło dwóch pugilatorów z profesyi na małej wyspie w pobliżu Chatham zaciętą walkę o wielki pas honorowy pugilatorstwa angielskiego, który był do nadania od czasu walki między Heenanem i Sayerem. Był to bój niezapamiętany jeszcze w rocznikach rycerstwa pięściowego. Kurst i Mace są nazwiska zapaśników, którzy walczyli o honorową przepaskę. Kurst jestto mężczyzna herkulesowej siły 6' 4" wysoki, przerażającej muskulatury, słowem olbrzym, który może jednym razem powalić jeżli nie wołu to przynajmniej człowieka, ale zresztą nie bardzo zręczny pugilator. Mace zaś jest w porównaniu z nim słaba istota, 5' 8" wysoki, ale przytem pięknej postaci i biegły we wszystkich sztukach pugilatorstwa Walka trwała 50 minut, robiono ze dwanaście zapędów, w końcu został olbrzym odurzony i tak haniebnie rozbity, że cały trawnik zbroczony był krwią jego, gdy przeciwnik jego nie odniósł ani jednego razu. Mace został zatem królem pugilatorów i nosi honorową przepaskę.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.